

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010219
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914010219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného G. G., nar. XX.XX.XXXX, prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. mája 2015 samosudcom Jánom Bodnárom takto

rozhodol:

Obžalovaný G. G. S. P. S. T. W. , nar. XX.XX.XXXX, v O. D., trvale bytom I., ul. M. XXX/X, okres O. D., W. K., zamestnaný S. S. Ú. A. S. C., Č. XXXX, O. D.

je vinný, že

od 13.10.2008 až do 26.05.2015 v obci Jesenské, okres Rimavská Sobota a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá mu vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/15/2003-10 z 27.02.2003, právoplatným a vykonateľným 17.03.2003 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. E. G.Ú., nar. XX.XX.XXXX v O. D. sumou vo výške po 1,66 Eur (50,- Sk) mesačne vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa Ľ. V., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I., X. C. XXX/XX, ktorá vyživovacia povinnosť mu bola následne upravená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1P/334/2008-16 z 29.09.2008, právoplatným a vykonateľným 13.10.2008 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. E. G., nar. XX.XX.XXXX v O. D. sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa Ľ. V., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I., X. C. XXX/XX počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, čo predstavovalo od 13.10.2008 do 30.06.2009 sumu vo výške po 24,50 Eur mesačne, od 01.07.2009 do 30.06.2010 sumu vo výške po 25,36 Eur mesačne, od 01.07.2010 do 30.06.2011 sumu vo výške po 25,38 Eur mesačne, od 01.07.2011 do 30.06.2012 sumu vo výške po 26,00 Eur mesačne, od 01.07.2012 do 30.06.2013 sumu vo výške po 26,65 Eur mesačne a od 01.07.2013 do 31.12.2013 sumu vo výške po 27,13 Eur mesačne, výživné za rok 2014 obžalovaný v plnom rozsahu uhradil ako aj výživné za rok 2015 do 26.05.2015 v plnom rozsahu uhradil, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie poberal invalidný dôchodok a od 01.08.2010 pracuje ako Ú. A. S. C., Č. XXXX, O. D., za roky 2012 a 2013 celkove uhradil 325,00 Eur, výživné za rok 2014 a za rok 2015 do 26. mája obžalovaný v plnom rozsahu uhradil a za uvedené obdobie od 13.10.2008 do 26.05.2015 mu vznikol na bežnom zameškanom celkový dlh na dcéru E. G. pre matku dieťaťa Ľ. V.Ú. vo výške 1.298,96 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s ustanovením § 138 písm. b) Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona samosudca obžalovanému výkon trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona samosudca obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona samosudca obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby podľa svojich možností a schopností uhradiť zameškané výživné pre matku dieťaťa Ľ. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., ul. X. C. XXX/XX vo výške 1.298,96 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podala na súd obžalobu na obv. G. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní ďalšie dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 2To/3/2015 zo dňa 05.02.2015, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/59/2014 zo dňa 30.09.2014 v celom rozsahu na základe odvolania obžalovaného proti tomuto rozhodnutiu. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. krajský súd vec vrátil okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, kde vyslovil súčasne aj svoj právny názor, ako aj naznačil doplniť dokazovanie v naznačených smeroch.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie opätovným výsluchom obž. G. G., ktorý na svoju obranu vypovedal, že obžalobe porozumel, odpor proti trestnému rozkazu podal z dôvodu, pretože výživné zaplatil v celom rozsahu. Podľa neho nedlhuje nič na výživnom za uvedené obdobie, nesúhlasil s tým, že by mal zameškané zaplatenie výživného. Platil do rúk matky dieťaťa a keď neprišla v stanovenú dobu, tak platil poštovou poukážkou na jej meno. O platbe výživného do rúk matky nemá žiadne doklady a tie doklady, ktoré našiel, dal vyšetrovateľovi. Ďalej dodal, že matka s dcérou potrebujú peniaze a chcú od neho vytiahnuť ďalšie peniaze. Niekedy zaplatila za neho výživné matka alebo brat, keď prišla pýtať matka jeho dcéry výživné. Na záver predložil potvrdenie o lekárskom potvrdení, na hlavné pojednávanie sa dostavil aj napriek tomu, že t.č. bol práceneschopný a odovzdal fotokópie poštových poukážok o platení výživného pre dcéru do rúk matky za obdobie rokov a to celý rok 2014 a 5 mesiacov z roku 2015. Na záver dodal len toľko, že mesačne dostáva invalidný dôchodok vo výške 290 € a podľa neho už nič nedlhuje na výživnom svojej dcére. Súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia krajského súdu výsluchom svedkyne S. G., ktorá ako matka obžalovaného potvrdila, že dávala z voľnej ruky výživné matke dieťaťa Ľ. V. viackrát, a to v sumách ešte po 200,- alebo 300,- Sk, ale koľko prispela presne, nevedela uviesť, lebo na to nemala žiadny doklad a pri odovzdaní peňazí nebol nikto prítomný.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý ako svedok S. G., brato obžalovaného, ktorý uviedol, že za uvedené obdobie dva alebo trikrát dal peniaze matke dieťaťa, keď nebol obžalovaný doma ako výživné z voľnej ruky, ale koľko peňazí jej dal, to už uviesť presne nevedel.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie opätovným výsluchom matky dieťaťa Ľ. V., ktorá zotrvala na tom, že obžalovaný jej z voľnej ruky za uvedené obdobie nedal žiadne peniaze, ale potvrdila tú skutočnosť, že do 01.10.2008 má obžalovaný riadne uhradené výživné za minulé roky. A

ďalej vypovedala, že od 13.10.2008, ako nadobudlo právoplatnosť nové rozhodnutie, za tri mesiace jej obžalovaný nezaplatil nič na výživnom a v rokoch 2009 až 2011 tiež neuhradil nič na výživnom a za roky 2012, 2013 uhradil celkovo 325 € a za roky 2014 a za prvých 5 mesiacov roku 2015 obžalovaný uhradil celé požadované výživné a za tieto roky nedlhuje nič na výživnom. Svedkyňa na záver poprela, že by z voľnej ruky dostala výživné od jeho matky alebo brata. Táto svedkyňa nemala vedomosť o tom, že by jej dcéra niekedy dostala z voľnej ruky od otca nejaké výživné.

Samosudca doplnil ďalej dokazovanie výsluchom svedkyne mal. E. G., ktorá vypovedala, že asi dvakrát alebo trikrát dostala od otca z voľnej ruky nejaké peniaze, ale nevedela uviesť, či to bolo výživné alebo nie, ale jednoznačne zotrvala na tom, že od matky obžalovaného ani od jeho brata nikdy žiadne peniaze nedostala. Vedela o tom, že obžalovaný platil výživné jej matke len cez poštové poukážky.

Súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. por., a to fotokópie poštových poukážok, zápisnice o konfrontácii, rodný list maloletej, trestný rozkaz, odpor proti trestnému rozkazu uznesenie krajského súdu, nový odpis registra trestov a všetky ostatné listinné dôkazy a oboznámil s obsahom pripojených spisov 1P/220/2012 a 1P/334/2008 a oboznámil s celým podstatným obsahom spisu 2T/59/2014 Okresného súdu Rimavská Sobota.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že od 13.10.2008 až do 26.05.2015 v obci Jesenské, okres Rimavská Sobota a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá mu vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/15/2003-10 z 27.02.2003, právoplatným a vykonateľným 17.03.2003 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. E. G.Ú., nar.XX.XX.XXXX v O. D. sumou vo výške po 1,66 Eur (50,- Sk) mesačne vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa L. V., nar.XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I., X. C. XXX/XX, ktorá vyživovacia povinnosť mu bola následne upravená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1P/334/2008-16 z 29.09.2008, právoplatným a vykonateľným 13.10.2008 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. E. G., nar.XX.XX.XXXX v O. D. sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa L. V., nar.XX.XX.XXXX v J., trvale bytom I., X. C. XXX/XX počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, čo predstavovalo od 13.10.2008 do 30.06.2009 sumu vo výške po 24,50 Eur mesačne, od 01.07.2009 do 30.06.2010 sumu vo výške po 25,36 Eur mesačne, od 01.07.2010 do 30.06.2011 sumu vo výške po 25,38 Eur mesačne, od 01.07.2011 do 30.06.2012 sumu vo výške po 26,00 Eur mesačne, od 01.07.2012 do 30.06.2013 sumu vo výške po 26,65 Eur mesačne a od 01.07.2013 do 31.12.2013 sumu vo výške po 27,13 Eur mesačne, výživné za rok 2014 obžalovaný v plnom rozsahu uhradil ako aj výživné za rok 2015 do 26.05.2015 v plnom rozsahu uhradil, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie poberal invalidný dôchodok a od 01.08.2010 pracuje S. Ú. A. S. C., Č.R. XXXX, O. D., za roky 2012 a 2013 celkovo uhradil 325,00 Eur, výživné za rok 2014 a za rok 2015 do 26. mája obžalovaný v plnom rozsahu uhradil a za uvedené obdobie od 13.10.2008 do 26.05.2015 mu vznikol na bežnom zameškanom výživnom celkový dlh na dcéru E. G. pre matku dieťaťa L. V., ktorý pozostával zo sumy 1.623,90 Eur, t.j. celková suma, ktorú mal prispieť na výživnom od 13.10.2008 do 31.12.2013, lebo výživné za roky 2014 a za 5 mesiacov roku 2015 bolo uhradené, a obžalovaný za toto obdobie uhradil len sumu 325 Eur, čiže celkový dlh na výživnom mu ostal vo výške 1.298,96 Eur za celé obdobie.

Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďou svedkyne L. V., ktorá v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný jej dal na výživné resp. prispel na výživné dieťaťa len takou sumou ako už vypovedala v prípravnom konaní a na hlavných pojednávaniach a potvrdila, že obžalovaný jej naďalej dlhuje na výživnom za uvedené obdobie sumu 1.298,96 Eura. Jednoznačne odmietla tú skutočnosť, že by jej obžalovaný dával z voľnej ruky peniaze na výživné pre maloletú dcéru. Túto skutočnosť jednoznačne poprela a dostala na výživné len to, čo predložila vyšetrovateľovi, t.j. tie poštové poukážky, ktoré sa nachádzajú v spise. Viac na výživné od obžalovaného za uvedené obdobie ani z voľnej ruky ani cez poštové poukážky nedostala. Táto svedkyňa doplnila dokazovanie v tom smere v zmysle uznesenia krajského súdu, že do 13.10.2008 obžalovaný mal riadne uhradené výživné, ale nevedela vysvetliť, prečo túto skutočnosť na minulom hlavnom pojednávaní neuviedla, lebo z pripojeného spisu 1P/334/2008 to jednoznačne vyplynulo, lebo táto svedkyňa si neuplatňovala v tomto konaní žiadne zameškané výživné za obdobie od 05.05.2003 do októbra 2008, teda súd ma zato,

že obžalovaný za toto obdobie mal splnenú výživovaciú povinnosť na túto dcéru, a preto po doplnení dokazovania toto časové obdobie samosudca zo skutku aj vypustil.

Svedkyňa C.. E. G., ako dcéra obžalovaného, vo svojej výpovedi uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný jej matke prispieval na výživné z voľnej ruky za uvedené obdobie. Pri opätovnom výsluchu potvrdila tú skutočnosť, že od otca dostala asi trikrát peniaze z voľnej ruky, ale nevedela uviesť, či to bolo výživné alebo nie.

Svedkovia S. G. a S. G. potvrdili tú skutočnosť, že dávali z voľnej ruky peniaze na výživné matke dieťaťa, ale nevedeli uviesť presne v ktorom to bolo období, a nemali ani žiadne dôkazy o tom, aby tieto peniaze matka dieťaťa prevzala. Preto súd tieto dve svedecké výpovede vyhodnotil ako nevieryhodné, lebo sa jednalo o rodinných príslušníkov obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností a po vyhodnotení všetkých dôkazov, hlavne svedeckých výpovedí matky dieťaťa a dcéry obžalovaného súd prišiel k takému záveru, že výpoveďami svedkýň, listinnými dôkazmi bola trestná činnosť obžalovaného ohľadom tohto skutku plne preukázaná a súd neuveril jeho obrane, že nedlhuje nič na výživnom za uvedené obdobie, lebo táto jeho obrana nebola potvrdená žiadnym hodnoverným listinným dôkazom.

Samosudca konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona v súvislosti s ust. § 138 písm. b) Tr. zákona, lebo najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas a takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Obžalovaný G. G. v mieste bydliska je hodnotený kladne, je rozvedený, žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Zamestnávateľ ho hodnotí ako dobrého a slušného pracovníka, v priestupkovom konaní bol jedenkrát postihnutý za priestupok v roku 2013, doteraz nebol súdne trestaný.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona súd pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Samosudca u obžalovaného Pavla Patakiho vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Samosudca u obžalovaného nevzhladol žiadnu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V danom prípade súd zistil, že prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad prirážajúcimi.

Samosudca pri ukladaní trestu vychádzal zo základných zásad pre ukládanie trestu a obžalovanému na prevýchovu a nápravu uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a jeho výkon mu odložil na skúšobnú dobu jedného roka. Ďalej obžalovanému samosudca uložil podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona aj povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby podľa svojich možností a schopností uhradiť zameškané výživné pre matku dieťaťa vo výške 1.298,96 Eura. Tento trest spolu aj s povinnosťou uhradiť zameškané výživné dáva dostatočnú záruku, že pomôže v náprave a prevýchove obžalovaného. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania t. j. po dlhší čas

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.